

"מספיק משוגע אחד בשביל לחולל שינוי" בתי ספר מכילים בישראל

ריאיון עם הגב' עדי אלטשולר, הגב' נטע נאמן והגב' נורית אקשטיין

גלית אגם בן ארצי ואליסיה גרינבנק

בשנים האחרונות אנו עדים לצמיחה של בתי ספר מכילים ברחבי הארץ, שבבסיסם עומדת תפיסה חינוכית מכילה השמה דגש על קהילת לומדים מגוונת. במטרה להכיר את בתי הספר הללו ואת הסיפור שעומד מאחורי הקמתם, קיימנו שיחות מרתקות עם הנשים המייסדות והמיישמות: הגב' עדי אלטשולר, אשת חינוך ויזמת חברתית, מייסדת ומנכ"לית עמותת "אינקלו" שהובילה את הקמת מוסדות החינוך המכילים בשיתוף משרד החינוך בישראל, ושתי מנהלות בתי ספר מכילים – הגב' נטע נאמן, מנהלת בית ספר ממלכתי-דתי "ראשית" באלון שבות בגוש עציון, והגב' נורית אקשטיין, מנהלת בית ספר ממלכתי "לב" בחדרה.

מדיניות הכלה במערכת החינוך

מדיניות הכלה (inclusive education) מתייחסת למתן אפשרות לתלמידים עם מוגבלות ללמוד יחד עם תלמידים ללא מוגבלות בחינוך הכללי. המונח "הכלה" (inclusion) החליף במאה ה-21 את המונח "שילוב" (integration), שינוי המצביע על הדרישה לשוויון הזדמנויות בחינוך ועל הצורך להתאים מוסדות חינוכיים כלליים לתלמידים עם מגוון צרכים (Guillemot et al., 2022). מדינה-גרסיה ואחרים (Medina-García et al., 2020) ציינו כי שוויון הזדמנויות בחינוך אינו הוראה שווה לכל התלמידים, אלא הוראה שבה לכל התלמידים יש אותן הזדמנויות ללמוד, מתוך כבוד להבדלים ולצרכים של כל תלמיד ותלמידה. הכלה אינה השמה של תלמיד עם מוגבלות בבית ספר כללי ואינה עניין אישי של מורה לחינוך מיוחד העובדת בבית ספר כללי, אלא כרוכה בשינוי עמדות ותפיסות כלפי הזדמנויות שוות לכלל התלמידים, וניתנת להשגה על ידי שינויים מערכתיים נרחבים ושיתופי פעולה בין כל בעלי העניין (Mouchritsa et al., 2022).

הכלה במוסדות חינוך בישראל

בשנת 2016 אשררה מדינת ישראל את אמנת האו"ם משנת 2006, הקובעת סטנדרטים בינלאומיים לזכויות אזרחיות וחברתיות של אנשים עם מוגבלות בכל תחומי החיים. במרכז האמנה עומד עקרון ההכלה, שמתבטא בחברה פתוחה ונגישה לכול, המאפשרת לאנשים עם מוגבלות להיות חלק ממנה בחופשיות וללא הגבלות. האמנה אף מתייחסת לילדים עם מוגבלות, וקובעת כי על המדינות להבטיח שליידים אלה תהיה גישה שווה להשתתפות עם ילדים אחרים (משרד המשפטים, 2018). אשרור האמנה על ידי מדינת ישראל הוביל לקידום נושא ההכלה במערכת החינוך. צעד משמעותי נוסף היה תיקון מספר 11 לחוק החינוך המיוחד, שהוביל בשנת 2019 למהלך מערכתי של משרד החינוך בישראל לקידום רפורמת הכלה של תלמידים עם מגוון צרכים במוסדות החינוך הכללי. רפורמת ההכלה, כפי שהיא מוצגת על ידי משרד החינוך, נועדה להכיר ולכבד את ההבדלים הקיימים בין התלמידים ולאפשר שוויון הזדמנויות לכלל התלמידים (משרד החינוך, 2019). חוזר מנכ"ל משרד החינוך (2021) מפרט את מגוון הפעולות שיש לבצע על מנת לקדם תהליכי הכלה בבית הספר על פי חלוקה לארבעה סוגי התאמות:

התאמה ארגונית: קידום ויישום של מדיניות ההכלה בבית הספר. פעולות נדרשות: מינוי רכז/ת השתלבות וצוות קידום הכלה שיבנה תוכנית מקדמת הכלה; התמקצעות והעמקת הידע של הצוותים החינוכיים בנושאים הקשורים להכלה, איתור תלמידים הזקוקים למענים ייחודיים, בניית תוכניות אישיות לתלמידים הזכאים לשירותי חינוך מיוחד, ומענים מגוונים לכלל התלמידים.

התאמה פדגוגית: הובלת תהליכי פיתוח מקצועי לצוותים חינוכיים והבניית מעגלי תמיכה פדגוגיים ורגשיים, התאמת תוכניות הלימודים לכלל התלמידים, והנגשה של דרכי ההוראה, הלמידה וההערכה.

התאמה רגשית-חברתית: תמיכה ומתן מענה לצרכים, קידום רווחת הצוות ותחושת המסוגלות; טיפוח וקידום אקלים תומך, ביסוס רווחה חברתית-רגשית, פיתוח וקידום ההכלה כדרך חיים במוסד החינוכי.

התאמה פיזית וסביבתית: הנגשת מרחבי הלמידה בתוך המבנה הפיזי ומחוצה לו, כגון תאורה, חלונות, צבע, אקוסטיקה, מעבר כיסאות גלגלים וכדומה, כך שתאפשר לכל באי המוסד החינוכי גישה נוחה, תנועה חופשית וביטחון.

קידום מדיניות ההכלה במוסדות חינוכיים בישראל הוביל להקמת מוסדות חינוך מכילים (inclusive schools) בדומה לאלה הקיימים במספר מקומות בעולם. בהתאם לחוזר מנכ"ל משרד החינוך (מספר 374, 2022), מוסדות החינוך המכילים הם מוסדות חינוך רשמיים של החינוך הרגיל (גני ילדים, בתי ספר יסודיים, חטיבות ביניים וחטיבות עליונות), המקיימים מסגרת חינוכית קהילתית משותפת ומכילה עבור תלמידי גן או תלמידי בית ספר מהחינוך הרגיל ועבור תלמידי גן או בית ספר הזכאים לשירותי חינוך מיוחדים, בכל המוגבלויות וברצף רמות התפקוד. הערכים שעליהם מושתתים מוסדות אלה הם כבוד האדם, קבלת הייחודיות והשוויון, מתן אפשרות שווה והוגנת לכל תלמיד ותלמידה ללמוד ולהתקדם בדרכם ולממש את יכולותיהם במלואן, שותפות, אחריות ומחויבות הדדית, מצוינות אישית, קבלה וסובלנות.

בשיחה עם הגב' עדי אלטשולר היא שיתפה אותנו בתהליך שבו הרעיון התגשם והיה למציאות: "הקמתי את תנועת הנוער 'כנפיים של קרמבו' המשלבת צעירים עם מוגבלות יחד עם צעירים ללא מוגבלות. לאורך השנים הרגשתי שב'כנפיים של קרמבו' עושים משהו ענק וחשוב כי האתגר החברתי הוא תמיד הכי קשה. הבעיה היא שרוב הזמן הילדים והנערים האלה נמצאים בבית הספר. לכן כשהרגשתי שהתנועה כבר יציבה וחזקה מספיק החלטתי לעבור לחינוך הפורמלי, כך שזה בעצם היה מהלך המשך ל'כנפיים של קרמבו'. אחרי שנחשפתי לחינוך המכיל (inclusive education) דווקא בהיבטים אחרים שאינם חינוך, הבנתי שאני רוצה להקים רשת של בתי ספר שתוכיח שאפשר לייצר מערכות חינוך שבהן כולם יקבלו מענה בלי שאחד בא על חשבון השני, מתוך גישה והבנה שכולם מיוחדים בלי קשר לאבחון ואבחנה. רציתי לייצר משהו אחר, שונה, אז נסעתי למקומות שונים בעולם שבהם יש בתי ספר מכילים בכל מיני קונספטים. כשחזרתי לארץ פניתי לדרגים בכירים במשרד החינוך והצגתי להם את הנושא. זה רתם לבבות מפני שזה הראה שיש בעולם אפשרויות אחרות שניתן ליישם בישראל. היה חשוב לי לפנות למשרד החינוך כדי שבתי הספר המכילים יהיו שייכים לחינוך הציבורי. לא רציתי שהם יהיו בתי ספר פרטיים. לאט-לאט התגבש המודל של בית ספר מכיל ברמה התפיסתית, הארגונית, הכלכלית והאופרטיבית". תפיסתה של עדי את החינוך המכיל ברורה: "החינוך המכיל משקף תפיסת עולם שרואה במגוון האנושי נכס ולא נטל. רואים אדם ולא אבחנה, דת או מצב רפואי. רואים רק את האדם על כל כוחותיו, רצונותיו וצרכיו. האמונה היא שכולם שייכים מעצם היותם, ולכולם יש צרכים מיוחדים במובן הכי עמוק של המילה. תלמיד שהוריו מתגרשים או תלמיד ביישן אינם שונים מתלמיד שאינו שומע, לכולם יש צרכים". אמונה זו דחפה את עדי לקדם את הקמת בתי הספר המכילים.

יישום האידיאולוגיה הלכה למעשה

בתחילת הדרך נפתחו חמישה בתי ספר מכילים. שניים מהם בתי ספר ותיקים שעברו התאמה – "שורשים" ברמת הגולן ו"ראשית" בגוש עציון, ושלושה חדשים – "פלא" בירושלים, "ביכורים" בתל אביב ו"לב" בחדרה. נכון לשנת תשפ"ג קיימות 18 מסגרות מכילות, כולל גני ילדים ובית ספר חרדי בצפת. בקרוב ייפתחו בתי ספר מכילים במזרח ירושלים ובבית ג'אן. בשנת הלימודים תשפ"ד יהיו 32 מסגרות, 5,607 תלמידים ו-901 אנשי צוות.

קיימנו שיחה מרתקת עם שתי מנהלות של בתי ספר יסודיים מכילים במטרה להכיר מקרוב את יישום מדיניות החינוך המכיל. נטע היא מנהלת בית הספר הממלכתי-דתי "ראשית" באלון מורה שבגוש עציון, ונורית היא מנהלת בית הספר היסודי הממלכתי "לב" בחדרה. כבר בתחילת השיחה ציינה נטע את החשיבות של בית הספר המכיל: "בעיניי הפלא הכי גדול הוא שילד נכנס לכיתה א' וגדל במסגרת מכילה, במסגרת שבה לומדים מגוון תלמידים, חלקם שונים ממנו, והוא לומד להכיר את כולם. ההכלה חוצה גבולות, הילד מגיל 6 גדל בסביבה מכילה שהופכת להיות הסביבה הטבעית שלו. אני מאמינה שזה בונה קומה אחרת בנפש של הילדים". שאלנו את המנהלות כיצד מיישמים בפועל את החינוך המכיל. נטע: "לכל תלמיד בונים חליפה מתאימה, לאו דווקא לילד שעבר ועדה וזכאי לשירותי חינוך מיוחד". נורית: "העבודה הקשה היא בזיהוי הצרכים של כל תלמיד. התפיסה היא שנותנים לתלמידים את מה שהם צריכים. קודם התלמיד, לאחר מכן המשפחה, ולאחר מכן כל הכיתה. כך אנו בונים את הטיפולים של כל הקבוצה".

לצד התפיסה המכילה וקבלת השונות כערך, המחקר הנוגע ליישום מדיניות ההכלה מצביע על מספר קשיים, ובהם כאלה שמקורם במחסור במשאבים, כגון חוסר בתקציבים וחוסר בכוח אדם (Goldan et al., 2021; Lacruz-Pérez et al., 2021); קשיים שמקורם בחוסר הכשרה של הצוותים (Crispel & Kasperski, 2019; Khaleel et al., 2021); וכן קשיים ברוקריים. נטע ונורית העלו קשיים הקשורים בעיקר בהתמודדות של הצוותים החינוכיים עם מאפייני המוגבלות של התלמידים. נטע: "יש ילדים, בעיקר עם קשיים התנהגותיים, שמתקשים ללמוד בבית ספר מכיל. בית ספר מכיל לא יכול לתת מענה לכולם וחלקם זקוקים למסגרת ייעודית של חינוך מיוחד. יש מקרים שבהם מתלבטים אם זה המקום המתאים לתלמיד, ותמיד עולה השאלה: אם אנחנו בית ספר מכיל, אז אנחנו אמורים להכיל את כולם? והתשובה היא שלמרות שאנחנו בית ספר מכיל, יש תלמידים עם בעיות

התנהגות או עם מוגבלות שכלית שבית הספר לא נותן להם מענה. הם זקוקים למסגרת אחרת ממה שיש אצלנו, ולפעמים אפילו מסגרת כוללנית לחינוך מיוחד שמצליחה לעטוף את כל צורכיהם". נורית מספקת דוגמה לדברים הללו: "הגיע תלמיד ועברנו ימים שלמים שלא ידענו מה לעשות איתו לצד ימים עם קפיצות דרך משמעותיות, אבל בעיקר ימים בתחתית. היו קשיים גדולים, ואני לא יודעת כמה טוב לו או כמה ביה"ס באמת מתאים לו". דבריה נתמכים במחקרם של ג'ורי ועמיתיו (Jury et al., 2021), שבו מורים דיווחו כי הם מתקשים להכיל תלמידים על הרצף האוטיסטי (ASD) ותלמידים עם מוגבלות קוגניטיבית, לאור קשיים בהתמודדות עם התנהגות מאתגרת לצד קשיים בהתאמת ההוראה עבורם.

נורית הוסיפה כי הקשיים לא היו מנת חלקם של הצוות החינוכי בלבד, וגם תלמידים ללא מוגבלות נאלצו להתמודד עם מצבים לא פשוטים: "ילדים שילמו מחיר של כאפות, של שבירת משקפיים, של יריקות, של בקבוקי מים. התלמיד היה יכול לבוא לילד ולשפוך עליו בקבוק מים, דברים מאוד קשים. הילדים פחדו ממנו, היו רואים אותו ועוברים לצד השני. ההורים שלו הם אלה שבסופו של דבר יזמו את ההוצאה לבית ספר אחר". בספרות המחקרית מוזכרת פגיעה אפשרית בתלמידים ללא מוגבלות כאשר בכיתתם משולב תלמיד עם מוגבלות. הפגיעה עלולה להתבטא גם בקצב ההתקדמות הלימודית של הכיתה, מאחר שהמורה צריכה להתעכב ולהסביר שוב לתלמיד עם המוגבלות או לטפל בהתנהגויות מאתגרות (Krämer et al., 2021).

ומה מקומם של ההורים?

נטע ונורית סיפרו על קשר הדוק ושיח שוטף ופתוח עם כלל הורי בית הספר. הדבר נחוץ בכל מסגרת חינוכית, אך מקבל משנה תוקף בבתי ספר מכילים שבהם להורים יש תפקיד מרכזי בהצלחה החברתית והלימודית של ילדיהם. על פי חוזר מנכ"ל משרד החינוך (מספר 374, 2022), בתי ספר מכילים נדרשים לפעול ליצירת רצף חינוכי בין ההקשרים השונים בחייהם של התלמידים והמשפחה ולטפח קהילת הורים מעורבת ושותפה לערכי ההכלה.

הורים לתלמידים עם מוגבלות הם אלה שמקבלים את ההחלטה על כך שילדיהם ילמדו בבית ספר מכיל על כל המשתמע מכך, ובדרך כלל לוקחים אחריות על החלטתם. נורית: "אני חושבת שהורה יודע הכי טוב עבור הילד שלו איפה הוא

צריך להיות. הוא ההורה שלו והוא מרגיש אותו. צריך להבין שהורה שבוחר בבית הספר שלנו מוותר על דברים כמו סייעת צמודה, ללמוד עד השעה 17:00, ועל לימודים עד ה-15 באוגוסט. כל הדברים נמצאים על השולחן וההורה בוחן אותם ומקבל החלטה. כמו שהילד מתאמץ בכיתה רגילה, גם ההורה צריך להתאמץ בכיתה רגילה. למשל, להסיע ליום הולדת ואפילו להישאר ביום ההולדת ולעזור לילד בכל פעילות. זה לא פשוט". עם זאת, נורית אומרת שישנם מקרים בודדים שבהם "הורים לילדים עם מוגבלות אומרים לי 'זה בי"ס מכיל, אז תכילי אותו'".

לגבי ההורים של התלמידים ללא מוגבלות, נורית מספרת כי "בתחילת דרכו של ביה"ס היה קשה להם והרכה עזבו. היום יש ביקוש גדול לביה"ס מכיוון שההורים מבינים את הרווח של הלמידה המשותפת". נטע מדגישה כי כיום, כאשר בית הספר ותיק והתפיסה החינוכית מוכרת וברורה, "יש מקרים מעטים שבהם ההורים מביעים התנגדות נניח לישיבה ליד תלמיד עם מוגבלות, או מתלוננים על אי סדר בכיתה, אך זה קורה בעיקר בכיתות הנמוכות". שתי המנהלות הדגישו את האחריות שלהן בשמירה על המוגנות של התלמידים, והדגשת המחויבות שלהן מול ההורים. נורית: "ההורים אומרים שהמוגנות של הילד שלי זה הדבר הכי חשוב, תוציאי את הילד הזה (עם המוגבלות) מהכיתה. היה הורה שאמר לי 'את מקריבה את הילדים שלנו על מזבח ההכלה', זאת הייתה אמירה מאוד קשה. אני אומרת להורים שהם צריכים לסמוך עליי ושאיני עושה כל מה שאני יכולה כדי לשמור על המוגנות של הילדים. צריכים לסמוך עליי שאני לא נותנת לאף אחד להיפגע. בסוף אני חייבת לשמור על שני הצדדים. אני צריכה לשמור גם על הפוגע וגם על הנפגע".

מה שחשוב זה ההון האנושי

בתי הספר המכילים מקבלים תמיכה מקצועית ומשאבים ממשרד החינוך ומעמותות "אינקלו". העמותה מספקת תמיכה והכשרה שוטפת לצוותים החינוכיים והטיפוליים, ומקיימת השתלמויות במגוון נושאים במהלך שנת הלימודים, זאת במטרה ליישם באופן מיטבי את התפיסה המכילה בבתי הספר. הצוות כולל צוות הוראה, טיפול וסיוע, והרכבו משקף את ערך המגוון. העבודה במסגרות היא עבודה שיתופית הנותנת מענה לכלל התלמידים בתוך יישום הפרקטיקות הפדגוגיות המכילות. בנוסף, פועלים בעלי תפקידים התומכים בהעמקת תפיסת ההכלה, כגון אחראי תחום פדגוגיה מכילה, אחראי תחום עיצוב מכיל, אחראי תחום קהילה, אחראי תחום

רצף חינוכי, אחראי תחום צרכים ייחודיים, ואחראי תחום תוכניות אישיות (חוזר מנכ"ל משרד החינוך מספר 374, 2022). מנהלות בתי הספר הדגישו כי הצלחת התהליכים החינוכיים והחברתיים של התלמידים תלויה בעיקר בצוות בית הספר. נטע: "הצוות לא מוותר! הוא עובד קשה על תחומים שהם מעבר לתחום האקדמי. זה לא חסד אלא זכות. אנחנו דורשים מהם (מהתלמידים) יותר. כמה שדורשים יותר, ככה הם מסוגלים יותר. לפעמים אי אפשר לדמיין בכלל כמה הם מסוגלים כי משהו בנו מאוד מקובע או מרחם. והאמת היא שאין כאן עניין של רחמים, צריך לקבל כל אחד. כמו שאנחנו דורשים מכל אחד אנחנו נדרוש גם ממנו, כי הוא מסוגל ואנחנו מאמינים בו וזה מצליח. ככל שהוא יהיה בחברה שדורשת יותר, כך הוא יצליח יותר". נורית מוסיפה כי "לאורך השנים הבנתי שבסוף הסיפור הוא לא משאבים אלא אנשים. יכולים להיות לי הרבה משאבים, אך אם אין מי שיעשה את הדברים לא יקרה כלום".

הראיונות שקיימנו שופכים אור על התפיסה הייחודית העומדת מאחורי הקמתם של בתי ספר מכילים ועל יישומה הלכה למעשה. עדי סיכמה: "בתי ספר מכילים מרפאים חברה, הם באים לתקן חברה. בתיקון מבינים שהמוגבלות היא לא של האדם אלא של החברה. תיקון החברה עושה מקום לכולם ולא במס שפתיים, רואים בכולם חלק. אני מאמינה שבכל מקום שבו יהיה מוסד חינוכי מכיל – גן או בית ספר – זה יביא ריפוי עמוק לחברה. אנחנו בעידן שבו המגוון והשונות בחברה מפרקים אותנו, וילד עם מוגבלות מתויג והוא כבר לא חלק. בית ספר מכיל משיג את ההיפך – שונות הופכת לנכס, לגורם מחבר. זה החינוך שראוי שיהיה לכולם".

תרומתם של בתי הספר המכילים בארץ בהיבטים לימודיים, חברתיים וערכיים אומנם לא נבחנה מחקרית, אך כל המרואיינות הסכימו כי מתחולל שינוי משמעותי בקרב כלל באי בתי הספר. הלמידה המשותפת עם קהילת תלמידים מגוונת מובילה לשינוי ערכי ותפיסתי עמוק שמלווה את בוגרי בית הספר במשך שנים רבות לאחר סיום לימודיהם. כפי שנטע ציינה: "כאשר אנחנו פוגשים בוגרים של בית הספר, הם מספרים כמה בית הספר היה מקום מעצב אישיות עבורם. מבחינתם זה אחד הדברים שהם לקחו לחיים".

רשימת מקורות

- משרד החינוך (2019). יישום תיקון 11 לחוק החינוך המיוחד – שירותי חינוך מיוחדים לתלמידים עם צרכים מיוחדים, חוברת מידע. המנהל הפדגוגי, אגף א' חינוך מיוחד. https://meyda.education.gov.il/files/mosdot/special_edu_law_amendment.pdf
- משרד החינוך (2021). הוראת קבע מס' 0269: חוזר מנכ"ל לקידום ההכלה במערכת החינוך. ירושלים. <https://apps.education.gov.il/Mankal/Horaa.aspx?siduri=359>
- משרד החינוך (2022). הוראת קבע מס' 0374: מוסדות חינוך מכילים. ירושלים. <https://apps.education.gov.il/mankal/Horaa.aspx?siduri=475>
- משרד המשפטים (2018). האמנה בדבר זכויותיהם של אנשים עם מוגבלויות, נציבות שוויון הזדמנויות לאנשים עם מוגבלויות. <https://www.gov.il/he/departments/legalInfo/crpd>
- Crispel, O. & Kasperski, R. (2019). The impact of teacher training in special education on the implementation of inclusion in mainstream classrooms. *International Journal of Inclusive education*, 25(9), 1079-1090. <https://doi.org/10.1080/13603116.2019.1600590>
- Goldan, J., Hoffmann, L. & Schwab, S. (2021). A matter of resources? - students' academic self-concept, social inclusion and school well-being in inclusive education. *International Perspectives on Inclusive Education*, 15, 89-100. <https://doi.org/10.1108/S1479-363620210000015008>
- Guillemot, F., Lacroix, F. & Nocus, F. I. (2022). Teachers' attitude towards inclusive education from 2000 to 2020: An extended meta-analysis. *International Journal of Educational Research Open*, 6. <https://doi.org/10.17632/j595b5w736.1>
- Jury, M., Perrin, A. L., Rohmer, O. & Desombre, C. (2021). Attitudes toward inclusive education: An exploration of the interaction between teachers' status and students' type of disability within the French context. *Frontiers in Education*, 6. <https://doi.org/10.3389/educ.2021.655356>
- Khaleel, N., Alhosani, M. & Duyar, I. (2021). The role of school principals in promoting inclusive schools: A teachers' perspective. *Frontiers*, 6. <https://doi.org/10.3389/educ.2021.603241>
- Krämer, S., Möller, J. & Zimmermann, F. (2021). Inclusive education of students with general learning difficulties: A meta-analysis. *Review of Educational Research*, 91(3), 432-478. <https://doi.org/10.3102/0034654321998072>
- Lacruz-Pérez, I., Sanz-Cervera, P. & Tárraga-Mínguez, R. (2021). Teachers' attitudes toward educational inclusion in Spain: A systematic review. *Education Sciences*, 11, (58). <https://doi.org/10.3390/educsci11020058>
- Medina-García, M., Doña-Toledo, L. & Higuera-Rodríguez, L. (2020). Equal opportunities in an inclusive and sustainable education system: An explanatory model. *Sustainability*, 12, 4626. <https://dx.doi.org/10.3390/su12114626>
- Mouchritsa, M., Romero, A., Garay, U. & Kazanopoulos, S. (2022). Teachers' attitudes towards inclusive education at Greek secondary education schools. *Education Sciences*, 12(6). <https://dx.doi.org/10.3390/educsci12060404>